

لِإِمَامٍ الْمُعْتَنِينَ. مَرْمُورٌ لِذَاوُدَ.

¹اسْتَمِعْ، يَا إِلَهُ، صَوْتِي فِي شَكَايَ، مِنْ خَوْفِ الْعَدُوِّ أَحْقَطْ حَيَاتِي. ²اسْتُرْنِي مِنْ مُؤَامَرَةِ الْأَسْرَارِ، مِنْ جُمُهورِ قَاعِلي الْإِثْمِ، ³الَّذِينَ صَقَلُوا أَلْسِنَتَهُمْ كَالسَّيْفِ. قَوَّفُوا سَهْمَهُمْ كَلَاماً مُرّاً ⁴لِيَرْمُوا الْكَامِلَ فِي الْمُخْتَفَى، بَعْتَهُ يَرْمُوهُ وَلَا يَخْشَوْنَ. ⁵يُسَدِّدُونَ أَنْفُسَهُمْ لِأَمْرِ رَدِيٍّ، يَتَخَادَتُونَ بِطَمَرٍ فَخَاحٍ. قَالُوا: مَنْ يَرَاهُمْ؟ ⁶يَخْتَرِعُونَ إِنَّمَا، تَمْمُوا اخْتِرَاعاً مُحْكَمًا، وَدَاخِلُ الْإِنْسَانِ وَقَلْبُهُ غَمِيقٌ.

⁷فَيَرْمِيهِمُ اللَّهُ بِسَهْمِهِمْ، بَعْتَهُ كَانَتْ صَرْبُهُمْ. ⁸وَيُوقِعُونَ أَلْسِنَتَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ، يُنْعَضُ الرَّأْسُ كُلُّ مَنْ يَنْطُرُ إِلَيْهِمْ. ⁹وَيَخْشَى كُلُّ إِنْسَانٍ وَيُخِيرُ بِفِعْلِ اللَّهِ وَيَعْمَلُهُ يَفْطِنُونَ. ¹⁰يَفْرَحُ الصَّادِقُ بِالرَّبِّ وَبَحْتِمِي بِهِ وَيَبْتَهِجُ كُلُّ الْمُسْتَقِيمِ الْقُلُوبِ.

¹Ein Psalm Davids, vorzusingen. Höre, Gott, meine Stimme in meiner Klage; behüte mein Leben vor dem grausamen Feinde. ²Verbirg mich vor der Versammlung der Bösen, vor dem Haufen der Übeltäter, ³welche ihre Zunge schärfen wie ein Schwert, die mit giftigen Worten zielen wie mit Pfeilen, ⁴daß sie heimlich schießen die Frommen; plötzlich schießen sie auf ihn ohne alle Scheu. ⁵Sie sind kühn mit ihren bösen Anschlägen und sagen, wie sie Stricke legen wollen, und sprechen: Wer kann sie sehen? ⁶Sie erdichten Schalkheit und halten's heimlich, sind verschlagen und haben geschwinde Ränke. ⁷Aber Gott wird sie plötzlich schießen, daß es ihnen wehe tun wird. ⁸Ihre eigene Zunge wird sie fällen, daß ihrer spotten wird, wer sie sieht. ⁹Und alle Menschen werden sich fürchten und sagen: "Das hat Gott getan!" und merken, daß es sein Werk sei. ¹⁰Die Gerechten werden sich des HERRN freuen und auf ihn trauen, und alle frommen Herzen werden sich des rühmen.